

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Til Fanny

Citation: Baggesen, Jens: "Til Fanny", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid57213/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Vor Brudgom tidlig alt begyndte
Med Kvæts sande Politik:
Og sig med fienden Jver skyndte
At faae i Stand en Bogfabrik —
Man hift og her dertil faae suurt;
Men Presfen gif, som den var smuurt.

Vor Brudgom iffe lod sig nøie
Med denne Verdens eene Deel;
Han paa den anden og slog Die:
„Jeg være vil Augustus heel!“
Hans Ord blev hørt af Eifrons Gud,
Og seel han sendte ham en Brud!

Med dobbelt Held han nu formeere
Den sande Rigdom paa vor Jord!
Hans Presfer stedsfæ vorde flere!
Hans Uffom blomstre vidt i Nord!
Høit! Begges Skaal! Mens Presfer gaae,
Skal Brudeparrets Held bestaae!

Til Manny.

Skal jeg da skylde dig mit Dødens hele Del?
Vil du min takkebundne Siæl
Med uafbrudte Lænker binde,
Min sande Glædes første Skaberinde?

Skal jeg da blot af din tilbedte Haand
Modtage hver den blide Himmels Gave,
for i min Siælds uløselige Baand
Til evig Tid at føle mig din Slave?

Skal evig ingen anden Lyf
End den at see dig, elskte Mage!
Lyffelig alle dine Dage,
Min hele Staal med Længsels Vold indtage?
Vil du despotisk af mit Bryf
Hver anden Følelse forjage?

Hold op, hold op engang at giøre mig
Med Godheds evig uafbrudte Prøver
Saa tusend Gange mere lyffelig,
End sig en Orm at være det behøver!

O! denne Haand engang tilbage tag,
Hvorned, Naturen lig, du Dag fra Dag
foryngede Lyffeligheder
Omkring mig paa min Gang i Livet spreder!

Lad dog en Time stundom gaas forbi,
Hvori jeg ei skal tænke dig, Ventinde!
Med østerlandff Afguderie,
Mit Væsens eneste Velgjørerinde!

Saa knæler Heberen for Solen ned,
Der, aldrig mærket, venlig smiler,
Og med fornyet Liv og Kraft og Munterhed
Hver Morgen gavmild til ham iler.

Han glemmer over Godheds Sendebud
Den Gode, som det hød paa Himlen frem at ile.
Hold op, Tilbedte! som Guds Sendebud at smile,
At over dig jeg ei skal glemme Gud.

=====